

Ang Pagpadayag ni Jesu-Cristo - Numero Dos

Mga Ngalan sa Pakigsaad

Jeff Pippenger

2023-08-10

Gibutang ko ang daghang mga butang ngadto sa nag-unang mga artikulo sa miaging mga sinulat sa tinguha nga ipahimutang sa sinugdanan ang pipila ka mga bata kang punto nga mahimong pasikaranan. Karon maningkamot ako nga mas magkonsentrar sa hilisgutan nga ania sa atong atubangan. Salamat sa inyong pagpailub.

Sukad pa sa sinugdanan, ang Dios naningkamot sa pagdugang sa atong pagsabot kon kinsa ug unsa Siya. Niining buluhatona migamit Siya ug daghang pamaagi aron tabangan ang mga tawo sa pagsabot sa gipadayag mahitungod Kaniya, ug usa sa maong mga pamaagi mao ang Iyang paggamit sa “mga ngalan,” ang daghang mga ngalan nga gihatag sa Dios diha sa Kasulatan, ug usab ang mga ngalan nga gihatag sa Iyang piniling mga representante. Nagpili Siya ug mga representante sa dautan ug sa maayo.

Gigamit usab Niya ang mga pagbag-o sa mga dispensasyon sa Iyang piniling katawhang tugon aron sa anam-anam nga pagpadako sa pagsabot sa Iyang kinaiya sa sulod sa kasaysayan. Busa, ang mga kasaysayan sa mga pagbag-o sa dispensasyon sa tugon, sa nagkalainlaing paagi, nagsulti usab mahitungod sa pagpadako sa kamatuoran sa Iyang kinaiya ug kahimtang.

Kon duolon nato ang unang kapitulo sa Pinadayag isip usa ka pasiuna ug usa ka yawe alang sa nagsunod nga mga kapitulo, atong makita diha sa sinugdananang kapitulo ang pipila ka mga kamatuoran nga nakaapekto sa nahibiling bahin sa basahon. Usa niana ka kamatuoran may kalabotan sa kinsa si Jesu-Cristo, ug dili lamang nga Siya mao ang Alpha ug Omega. Kon ang usa ka kamatuoran gipadayag diha sa unang kapitulo sa Pinadayag, nan sa pagkatinuod kini usa ka pagsulay nga anaa karon nga kamatuoran alang sa katapusang kaliwatan, ang katapusang kaliwatan nga mao ang “pinili nga kaliwatan” nga giila ni Pedro.

Usa sa mga kinaiya sa kinaiya ni Cristo nga atong gisusi mao si Cristo nga nagaila sa sinugdanan gikan sa katapusan. Ang panahon sa dihang gikumpirma ni Cristo ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana nagrepresentar sa usa ka kausaban sa dispensasyon sa tugon gikan sa literal ngadto sa espirituwal nga Israel. Ang mga kausaban sa dispensasyon nga giila diha sa Kasulatan, nga tanan naghisgot sa pagdugang sa kahibalo mahitungod sa kinaiya ug pagkatawo ni Cristo, mao si Abram, Isaac, Jacob, Jose, Moises, Cristo, William Miller, ug ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Aduna pay laing linya sa mga kausaban sa dispensasyon nga gipahimutang ibabaw nianang maong linya, nga nagaila sa pito ka mga dispensasyon sa iglesia sa Dios nga girepresentahan sa pito ka mga iglesia sa Pinadayag dos ug tres, apan dili pa nato kana hisgutan karon. Aduna usab kausaban sa dispensasyon uban kang Adan ug Eva nga girepresentahan sa wala pa ang ilang pagkapukan ug human sa ilang pagkapukan, ug siyempre usa ka kausaban sa mga dispensasyon gikan sa wala pa ang lunop ngadto sa human sa lunop sa panahon ni Noe. Kining

tanang nga mga linya naghatag og bahin sa kahayag nga atong ginatubag, apan ang atong gitutokan karon mao ang piniling katawhan.

Sa dihang gisugdan ni Cristo ang Iyang ministryo sa sinugdanan sa semana sa pakigsaad, Siya gibautismohan.

Ug sa dihang si Jesus nabautismohan na, diha-diha mingtungas siya gikan sa tubig; ug ania karon, ang mga langit naablihan alang kaniya, ug iyang nakita ang Espiritu sa Dios nga mikunsad ingon sa salampati, ug mipahaluna sa ibabaw niya: Ug ania karon ang usa ka tingog gikan sa langit, nga nagaingon, Kini mao ang akong hinigugmang Anak, nga kaniya ako may kahimuot. Mateo 3:16, 17.

Ang labing unang mga pulong sa Dios, sa dihang mitungas si Jesus gikan sa tubig, sa ingon nagsugod sa semana sa tugon, mao ang pagpahibalo sa Amahan nga si Jesus mao ang Anak sa Dios. Kon atong masabtan ang “lagda sa unang paghisgot,” kana nga kamatuoran gamhanan kaayo. Kon dili, dili kaayo.

Sa sinugdan gibuhay sa Dios ang langit ug ang yuta. Ug ang yuta walay porma ug walay sulod; ug ang kangitngit diha sa nawong sa kahaladman. Ug ang Espiritu sa Dios naglihok ibabaw sa nawong sa katubigan. Genesis 1:1, 2.

Sama sa Genesis, ang seremonya sa pagdihog adunay tulo ka persona sa pagka-Dios nga giila.

Ang kamatuoran nga si Jesus mao ang Anak sa Dios, ang Anak ni David ug ang Anak sa Tawo kanunay nga nakapabalaka sa mga escriba ug mga Pariseo sulod sa misunod nga tulo ug tunga ka tuig. Sa paagi nga mapanagnaon, si Jesus nausab gikan kang Jesus ngadto kang Jesu-Cristo sa Iyang bautismo. Sa dihang gibautismohan si Jesus, nahimo Siyang “Cristo,” nga nagkahulogan ug “ang dinihogan” ug mao ang pulong nga “Mesiyas” sa Hebreohanon. Ug siyempre, ang mga Hebreohanon nagpaabot ug usa ka Mesiyas ug nasayod sila nga siya mao ang Anak ni David. Sa dihang Siya “gidihogan” aron sugdan ang labing balaan nga tulo ug tunga ka tuig sa kasaysayan sa yuta, nakita Niya ang Espiritu Santo nga mikunsad ug nadungog ang Iyang Amahan nga misulti.

Kini maoy usa ka hilabihan ka halalom nga seremonya sa pagdihog diin ang mensahe nga gipahibalo mahitungod Kaniya ug sa Iyang buluhaton mao kini, nga, “Siya mao ang Anak sa Dios”. Labaw pang nakapakurat alang sa mga Judio, dili lamang nga Siya mao ang Anak sa Dios, kondili nga Iyang giangkong, ingon nga Anak sa Dios — nga Siya sa tinuod mao ang Dios. Ang mga Judio dili gayud makadawat sa ilang pagsabot nga ang maong pag-angkon usa ka mapasipalahong pagpasipala sama niana! Ang suliran alang sa mga Judio mao ang suliran ni Abraham—kay si Abraham mao ang amahan sa mga Judio, ang amahan sa pakigsaad ug usab ang simbolo sa pagtuo nga gikinahanglan aron magpabilin sumala sa mga kondisyon sa pakigsaad.

Ang hulagway ni Abraham bahin sa pagtuo nga gikinahanglan aron makasulod sa usa ka pakigsaad nga relasyon uban sa Dios nagkinahanglan nga ang imong pagtuo sulayan. Ang pagsulay kang Abraham, nga magapamatuod kon tinuod ba ang iyang pagtuo o kon kini pagkamapahitas-on lamang, napasukad sa pagpakita kon mosunod ba siya sa pulong sa Dios—bisan kon kini daw nagasupak sa miaging pulong sa Dios. Nahibalo si Abraham nga ang paghalad og tawo mao ang

pagpatay ug nga kini nagrepresentar sa mga idolatrosong binuhatan sa mga masimbahon sa diosdios nga mga katawhan nga iyang gipuy-an niadtong panahona. Ang mga escriba ug mga Pariseo nahibalo gikan pa sa sinugdanan sa ilang kasaysayan sa pakigsaad nga ang Dios usa lamang ka Dios, ug nahibalo usab sila nga si Jesus nagaangkon nga usa ka ikaduhang Dios. Ginasulayan sila pinaagi sa ilang katapusang pagsulay.

Pamatia, O Israel: Ang Ginoo nga atong Dios usa ka Ginoo. Deuteronomio 6:4.

Sa kasaysayan diin gisulat ni Moises ang miaging bersikulo, gisuginlan na daan sa Dios si Moises nga sukad niadtong higayona Siya pagailhon ingon nga si Jehova. Dili na lamang Siya pagailhon ingon nga ang Ginoong Dios nga Makagagahum sa Tanan, kondili sukad niadtong higayona ug ngadto pa, Siya pagailhon ingon nga si Jehova. Diha gayud sa maong kasaysayan diin labi pa Niyang gipadaku ang pagsabot sa Iyang kinaia ingon nga gilarawan sa Iyang mga ngalan, hugot usab Niyang gipahibalo sa karaang Israel nga ang Dios usa lamang ka Dios. Unsay angay hunahunaon sa mga Judio sa kapanahonan ni Cristo?

Sa ulahi sa Iyang ministeryo, sa dihang kini miabot sa kinatumyan sa Mabulukong Pagsulod ngadto sa Jerusalem, ang mga Judio nausab hingkaplakang nahibulong pag-ayo nga si Jesus nagtugot sa mga kabataan sa pag-awit sa Iyang pagdayeg.

Ug ang mga panon sa katawhan nga nag-una, ug ang misunod, naninggit, nga nagaingon: Hosanna sa Anak ni David: Bulahan siya nga moanhi sa ngalan sa Ginoo; Hosanna sa kahitas-an. Mateo 21:9.

Ang linya sa awit nga nagpabuang sa mga Fariseo mao ang bahin nga nag-ila kang Jesus ingon nga Anak ni David ug usab nag-ila nga ang Anak ni David mao ang ngalan sa Ginoo. Sa sinugdanan sa Iyang ministeryo, sa malampusong pagsulod, ug siyempre sa krus, ang panaglalis naglakip sa kasamok mahitungod sa ngalan ni Jesus.

Busa miingon ang mga pangulong sacerdote sa mga Judio kang Pilato, Ayaw isulat, Ang Hari sa mga Judio; kondili nga siya miingon, Ako mao ang Hari sa mga Judio. Juan 19:21.

Siyempre, sa panguna nahisubay sa pagkatama alang kang Pilato ang pag-usab sa sinulat aron moingon, “Ako mao, Hari sa mga Judio,” kay ang “Ako Mao” mao ang ngalan nga gisaysay ni Jesus mahitungod sa Iyang kaugalingon sa makadaghan. Siyempre, ang pag-aplikar niana nga sayop nga lohika aron usbon ang Pulong sa Dios, ilabina kon kini mao ang sugilanon sa krus, maoy butang nga ang mga tawo dili gayod buhaton, dili ba? Si Jesus mao ang “Hari sa mga Judio,” apan Siya usab mao ang “Ako Mao,” busa ang pahayag nga “Ako mao, Hari sa mga Judio” husto sa usa ka pagbati, apan dili kini mao ang punto.

Sukad sa sinugdan ug sa tibuok tunga-tunga hangtod sa katapusan sa tulo ka tuig ug tunga, ang Iyang ngalan maoy usa ka hinungdan sa kasamok. Adunay daghang mga butang nga angay masabtan mahitungod sa linya sa mga ngalan sa pakigsaad, apan dinhi buot kong ipakita nga dihay usa ka pagkauyog sa katapusan sa karaang Israel sulod sa Judiahong iglesia nga may kalabutan sa ngalan ni Cristo. Ingon nga Anak ni David, Iya ang mga pamatuod nga Siya mao ang Mesiyas; ingon nga Anak sa Dios, (sa kahulogan nga Siya usab Dios) ug ingon nga Anak sa Tawo, si Jesus

nagpresentar ug hilabihan ka dakong pagsulay alang sa piniling katawhan. Unsaon man pag-angkon niining tawhana nga Siya Dios ug usab Anak sa Dios, sa dihang si Moises sa sinugdanan sa ilang kasaysayan sa pakigsaad naging piho kaayo nga ang Dios usa ra ka Dios?

Apan mao kana ang katuyoan sa paglakaw ni Cristo taliwala sa mga tawo. Ang Dios diha Kaniya nga nagpasig-uli sa mga tawo ngadto sa Iyang kaugalingon, ug gibuhat Niya kini pinaagi sa pagtugot sa mga tawo nga makakita kang Jesus, nga sa tin-aw ug direkta nagtudlo nga kon nakita ninyo Siya—nakita na ninyo ang Amahan. Kini nga kasaysayan nagrepresentar sa katapusan sa literal nga Israel ingon nga piniling katawhan sa Dios, ug sa sinugdan dihay usa ka panaglalalis nga natimaan mahitungod kon kinsa ug unsa ang Dios.

Ug si Faraon miingon, Kinsa ba si Jehova, aron akong tumanon ang iyang tingog sa pagpalakaw sa Israel? Wala ako makaila kang Jehova, ug dili ko usab palakawon ang Israel. Exodo 5:2.

Si Faraon nagpahayag dili lamang sa simbolo sa ateistikong pagsukol batok sa kahibalo sa Dios, kondili usab nagpahayag sa Ehiptohanong pagsabot mahitungod sa Dios ni Abraham. Ug sa makadaghan nga higayon ang Ginoo miingon nga ang Iyang mga katingalahang buhat didto sa Ehipto aron tugotan ang katawhan nga makaila kon kinsa Siya. Ang kasaysayan sa sinugdanan sa literal nga Israel ingon nga piniling katawhan sa Dios nagatipo sa katapusan.

Sa duha ka kasaysayan adunay kakulang sa pagsabot kon kinsa ug unsa ang Dios, nga nalangkit sa Iyang nagkalain-laing mga ngalan; apan ang labi pang mahinungdanon sa atong pagtagad mao nga ang kasaysayan ni Cristo sa kataposan sa Israel ingon nga piniling katawhan nagpakita nga ang usa ka nag-unang hinungdan nganong ang mga Judio napandol sa pagdawat sa ilang Mesiyas mao nga sila nahibalo nga ang Pulong sa Dios, sa sinugdanan sa kasaysayan sa ilang pakigsaad, nagpaila nga Siya usa ka Dios. Pagkadakong kalisdanan!

Ug human niadto wala na gayud silay kaisog sa pagpangutana kaniya ug bisan unsa. Ug siya miingon kanila, Giunsa man nila sa pag-ingon nga ang Cristo anak ni David? Ug si David gayud nagaingon sa basahon sa mga Salmo, Ang Ginoo miingon sa akong Ginoo, Lumingkod ka sa akong too nga kamot, Hangtud nga himoon ko ang imong mga kaaway nga tumbanan sa imong mga tiil. Busa si David nagtawag kaniya nga Ginoo; unsaon man diay nga siya iyang anak? Lucas 20:40–44.

Mao kini ang katapusang yugto sa pagpangutana ug pagtubag alang sa mga Judio, kay human nianang pakig-uban, “wala na sila mangahas sa pagpangutana pa Kaniya bisan usa ka pangutana.” Bag-o pa Niya gitubag ang katapusang pangutana sa Iyang ministeryo alang sa nawalang balay (ug anaa gayud kanunay ang usa ka nawalang balay sa profetikong asoy), ug dayon Iyang gipatungha ang hilisgutan sa Iyang ngalan ingon nga “ang Anak ni David,” ug busa ingon nga ang Mesiyas. Sa tibuk tulo ug tunga ka tuig ang lalis naglakip sa Iyang nagkalainlaing mga ngalan, nga nagrepresentar sa Iyang kinaiya ug kahimtang. Ang Iyang ngalan gihisgutan sa sinugdanan, sa Iyang bautismo, ug dayon sa Iyang katapusang pakig-uban sa nawalang balay sa madaugon nga pagsulod ug sa krus, uban sa ubang mga teksto sa mga ebanghelyo.

“Ang mga Pariseo nanagtigom ug nagpundok sa duol ni Jesus samtang Siya mitubag sa pangutana sa escriba. Karon, sa paglingi Niya, nangutana Siya kanila: ‘Unsa ang inyong hunahuna mahitungod kang Cristo? kinsang anak ba Siya?’ Kining pangutanaha gituyo aron sulayan ang ilang pagtuo mahitungod sa Mesiyas,—aron ipakita kon giila ba nila Siya lamang ingon nga usa ka tawo o ingon nga Anak sa Dios. Sa nagkahiusang mga tingog sila mitubag, ‘Ang Anak ni David.’ Mao kini ang titulo nga gihatag sa tagna ngadto sa Mesiyas. Sa dihang gipadayag ni Jesus ang Iyang pagka-Dios pinaagi sa Iyang gamhanang mga milagro, sa dihang giayo Niya ang mga masakiton ug gibanhaw ang mga minatay, ang katawhan nangutanag sila-sila, ‘Dili ba kini ang Anak ni David?’ Ang babayeng Sirofenicia, ang buta nga si Bartimeo, ug daghan pang uban mingsinggit Kaniya alang sa tabang, ‘Kaloy-i ako, O Ginoo, Ikaw nga Anak ni David.’ Mateo 15:22. Sa dihang nagsakay Siya paingon sa Jerusalem Siya gidawat uban sa malipayong singgit, ‘Hosanna sa Anak ni David: Bulahan ang nagaanhi sa ngalan sa Ginoo.’ Mateo 21:9. Ug ang gagmayng mga bata sa templo niadtong adlaw misubli sa maong malipayong pagdayeg. Apan daghan sa mga nagtawag kang Jesus nga Anak ni David wala makaila sa Iyang pagka-Dios. Wala nila masabti nga ang Anak ni David mao usab ang Anak sa Dios.”

“Agig tubag sa pahayag nga si Cristo mao ang Anak ni David, si Jesus miingon, ‘Unsaon man diay nga si David pinaagi sa Espiritu [ang Espiritu sa Inspirasyon nga gikan sa Dios] nagtawag Kaniya nga Ginoo, nga nagaingon, Ang Ginoo miingon sa akong Ginoo, Lingkod Ikaw sa Akong too nga kamot, hangtud nga himoon Ko ang Imong mga kaaway nga tumbanan sa Imong mga tiil? Kon si David nan nagtawag Kaniya nga Ginoo, unsaon man nga Siya iyang anak? Ug walay bisan usa ka tawo nga arang makatubag Kaniya bisan usa ka pulong, ni may bisan kinsa nga nangahas sukad niadtong adlaw sa pagpangutana pa Kaniya ug dugang nga mga pangutana.” The Desire of Ages, 609.

Ang Iyang pagdihog isip Mesiyas ug ang Iyang katapusang pakig-uban niadtong Iyang gianhi aron luwason may kalabotan sa Iyang pagka-Dios, sa simbolismo sa Iyang mga ngalan, ug siyempre sa lagda sa unang paghisgot. Gitapos ni Jesus ang Iyang tuwirang buluhaton alang sa mga Judio pinaagi sa paggamit sa kasaysayan ni literal nga David aron pagtudlo mahitungod kang espirituhanong David. Ngano man nga si David mosulti mahitungod sa panahon sa dihang ang Ginoo mosulti sa Ginoo nga molingkod sa trono uban Kaniya? Tungod kay si haring David sa sinugdan nagarepresentar sa espirituhanong Haring David sa katapusan. Ang bugtong paagi sa hustong pagsabot sa katapusang pamahayag ni Jesus ngadto sa nawala nga panimalay mao ang pagkahimo sa pag-aplikar sa lagda sa unang paghisgot, nga dili mahimo kon wala ka mahibalo sa maong lagda.

Ang Iyang katapusang pamahayag ngadto sa nawala nga balay nanginahanglan ug pagsabot sa lagda sa unang paghisgot aron masabtan. Gigamit ni Jesus si David ug ang anak ni David aron ipadayag ang kamatuoran ngadto sa nawala nga balay sa Iyang katapusang pamahayag. Sila man gani mao ang balay ni David. Busa gikuha ni Jesus ang amahan (si David) ug gipunting kini ngadto sa (Anak ni David), ug gikuha usab Niya ang anak (ni David) ug gipunting siya ngadto sa iyang amahan (si David). Iyang gipabalik ang Amahan ngadto sa anak, maingon sa gitagna nga pagabuhaton sa mensahe ni Elias sa “katapusang mga adlaw.” Mao kana ang Iyang katapusang

mensahe ngadto sa karaang literal nga Israel, ug kana usa ka mensahe ni Elias, kay kini gibase sa lagda sa unang paghisgot. Busa, ang lagda sa unang paghisgot nagpamatuod usab sa mensahe ni Jesus ingon nga usa ka mensahe ni Elias nga gibase sa maong lagda mismo. Ang lagda sa unang paghisgot nagkinahanglan nga kon ang mensahe ni Elias ni Juan Bautista mao ang nahaunang bahin sa katapusang pasidaan nga mensahe ngadto sa nawala nga balay sa Israel, nan ang katapusang mensahe nga gihatag ngadto kanila mao usab ang mensahe ni Elias. Ug mao gayud kini...

Sa tanan nga kini nga nahisgutan na, magakuha ako karon ug usa ka punto gikan niining tanan nga nakabase sa lagda sa unang paghisgot—ang Alpha ug Omega. Adunay usa ka panaglalalis bahin sa pagsabot kung kinsa ug unsa ang Dios sa sinugdanan sa karaang Israel nga maoy naghulagway sa mao rang panaglalalis sa katapusan sa karaang Israel. Sa katapusan sa karaang Israel, ang buluhaton ni Cristo naglakip sa pagtudlo sa nawala nga balay sa Israel kung kinsa ug unsa ang Dios. Sa kasaysayan sa katapusan, may pagsukol batok kang Cristo nga nasandig sa usa ka orihinal nga kamatuoran nga gitukod sa sinugdanan. Ang modernong espirituhanong Israel manag-iy sa mao rang mga propetikong kinaiya sa ilang kasaysayan.

Sa sinugdanan sa Adventismo, gipahibalo kita sa mga historyador nga ang mga Millerite sa panguna naglangkob sa duha ka Kristohanong denominasyon: ang Methodist ug ang Christian Connection. Ang pangunang mga pagtuo sa Methodism gibase sa pagkinabuhi sa hustong Kristohanong pamaagi sa kinabuhi. Anaa kanila ang “pamamaraan.” Ang pangunang pagtuo sa Christian Connection mahimong isaysay sa mubo ingong pagsupak sa Katolikong doktrina sa trinidad.

Kutob sa akong panukiduki, halos ang tibuok pagpangulo sa mga Millerite mituo niana nga doktrina sa Christian Connection. Adunay daghang mga sanga sa Seventh-day Adventist Reform Movement (SDARM) nga hangtod karon nagkupot ug nagpasiugda sa orihinal nga pagsabot sa mga Millerite sa “anti-trinitarianism.” Ang usa ka kalibog (ug karon nga tinubdan sa kontrobersiya) alang niadtong nagapadayon sa pagsabot sa mga pionero mao ug sa kanunay mao kini: unsaon nila pagtubag sa daghan ug nagkalainlaing mga pahayag diin si Sister White sa tin-awang paagi misupak sa ilang doktrinal nga baruganan nga ilang gihuptan ug gipasiugda?

Gitudloan ako sa pag-ingon, Ang mga pagbati niadtong nangita ug abanteng siyentipikong mga ideya dili angay saligan. Ang mga paghulagway nga sama sa mosunod ginahimo: ‘Ang Amahan ingon sa kahayag nga dili makita: ang Anak ingon sa kahayag nga napadayag sa porma; ang Espiritu mao ang kahayag nga gibubo sa halayo.’ ‘Ang Amahan sama sa yamog, dili makita nga alisngaw; ang Anak sama sa yamog nga natigom diha sa matahom nga porma; ang Espiritu sama sa yamog nga nahulog ngadto sa lingkoranan sa kinabuhi.’ Laing paghulagway: ‘Ang Amahan sama sa dili makita nga alisngaw; ang Anak sama sa mabug-aton nga panganod; ang Espiritu mao ang ulan nga nahulog ug nagabuhat diha sa makapalig-on nga gahum.’

“Kining tanan nga espiritistiko nga mga hulagway kay walay kapuslanan lamang. Dili kini hingpit, dili tinuod. Gapaluyahon ug gapaubos kini sa Kamahalan nga walay bisan unsang dagway sa yuta nga ikatanding niini. Ang Dios dili ikatanding sa mga butang nga gibuhat sa

Iyang mga kamot. Kini mga butang nga yutan-on lamang, nga nagaantus ilalom sa tunglo sa Dios tungod sa mga sala sa tawo. Ang Amahan dili mahulagway pinaagi sa mga butang sa yuta. Ang Amahan mao ang tibook nga kapul-anan sa Pagka-Dios sa lawas, ug dili makita sa panan-aw sa mamatayong tawo.

“Ang Anak mao ang bug-os nga kapun-on sa Pagka-Dios nga gipadayag. Ang Pulong sa Dios nagpahayag Kaniya nga mao ang ‘maong hingpit nga dagway sa Iyang pagkatawo.’ ‘Kay gihigugma pag-ayo sa Dios ang kalibotan, nga gihatag Niya ang Iyang bugtong nga Anak, aron ang bisan kinsa nga motoo Kaniya dili mawala, kondili makabaton ug kinabuhing dayon.’ Dinhi gipakita ang personalidad sa Amahan.”

“Ang Manlalang nga gisaad ni Cristo nga iyang ipadala human Siya mokayab ngadto sa langit, mao ang Espiritu diha sa bug-os nga kahupngan sa Pagka-Dios, nga nagapadayag sa gahum sa langitnong grasya ngadto sa tanan nga midawat ug mituo kang Cristo ingon nga personal nga Manluluwas. Adunay tulo ka buhi nga mga Persona sa langitnong tulo; sa ngalan niining tulo ka dagkung mga gahum—ang Amahan, ang Anak, ug ang Espiritu Santo—kadtong midawat kang Cristo pinaagi sa buhing pagtoo ginabautismohan, ug kining mga gahuma magahiusa sa pagtrabaho uban sa masinugtanon nga mga sakop sa langit diha sa ilang mga paningkamot sa pagkinabuhi sa bag-ong kinabuhi diha kang Cristo.” Special Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

Gipaila sa maong pahayag ang “mga pagbati niadtong” naghubit sa Amahan, sa Anak, ug sa Espiritu pinaagi sa “mga butang sa yuta.” Unya miingon siya, “Ang Amahan dili mahulagway pinaagi sa mga butang sa yuta.” Matikdi ang duha ka punto nga iyang gihimo, bisan pa nga ang usa niini daw murag panagsumpaki. Iyang gipaila ang usa ka bakak nga paghulagway sa Pagka-Dios nga nag-ila, kon buot mo, og tulo ka mga dios. Kini usa ka bakak nga paghulagway sa Pagka-Dios, apan wala siyay bisan unsang komento mahitungod sa kamatuoran nga ang bakak nga depinisyon sa Pagka-Dios sayop usab tungod kay sayop ang gidaghanon sa mga dios sulod sa Pagka-Dios.

Hinumdumi usab nga siya nagaingon nga ang mga butang sa yuta dili magamit sa paghulagway sa Amahan. Apan nianang maong pahayag, siya usab mismo nagagamit sa mga butang sa yuta. Ang mga tawo mao ang may mga anak ug mga inahan ug mga amahan ug mga iyaan ug mga ig-agaw. Ug si Jesus nagsulti kanato nga wala nay pag-asawa didto sa langit, sa yuta nga gibag-o na, kay mamahimo kita nga sama sa mga manulonda. Walay lalaki ug babaye nga mga manulonda. Ang mga pulong nga gigamit sa mga tawo nga naghulagway sa ilang mga relasyon sa usag usa gigamit sa Dios aron sa pagtudlo kanato mahitungod sa Iyang kinaiya ug karakter, apan bisan ang “mga butang sa yuta” nga gigamit sa inspirasyon aron sa pagtudlo sa mga tawo mahitungod sa karakter ug kinaiya sa Dios, dili hingpit.

Gipahibalo kita nga, “Adunay tulo ka buhing persona sa langitnong trio” ... “ang Amahan, ang Anak, ug ang Balaang Espiritu.” Dulumtanan ang pagdugtong ug yutan-ong espiritista nga mga pagbati niining tulo ka mga persona, apan dili kini dulumtanan ang pagdugtong sa “ngalan niining tulo ka dagkung gahum” sa biblikanhong paghubit sa Pagka-Dios.

Ang propetisa nagaingon nga “ang ngalan” sa tulo ka dagkong mga gahum nga naglangkob sa Pagka-Dios mao ang Amahan, ang Anak, ug ang Espiritu Santo. Sama sa tanang kamatuoran sa Biblia, sa dihang pagatigumon kini linya ibabaw sa linya, ang hingpit nga pagpamatuod kinahanglan maglangkob sa matag timaan sa dalan nga gipadayag. Ang mga pagpamatuod sa mga propeta pagahiusahon. Gihatag ni Daniel kang Cristo ang ngalan nga Palmoni (uban sa ubang mga ngalan, apan kini usa lamang ka pananglitan). Gitawag Siya ni Juan nga Alpha ug Omega ug gitawag Siya ni Moises nga Jehova. Sumala kang Ellen White, ang Iyang ngalan mao ang Amahan, ang Anak, ug ang Espiritu Santo.

“Si Satanas mao... ang walay hunong nga pagsulod sa mini—aron ipahilayo gikan sa kamatuoran. Ang pinakakataposang limbong gayud ni Satanas mao ang paghimo nga walay kapuslanan ang pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. ‘Diin walay panan-awon, ang katawohan mangawala’ (Proverbs 29:18). Si Satanas molihok sa malalangong paagi, sa nagkalainlaing mga pamaagi ug pinaagi sa nagkalainlaing mga ahensya, aron matay-og ang pagsalig sa salin nga katawohan sa Dios diha sa tinuod nga pagpamatuod.”

“Adunay pagdumot nga pagasindiha batok sa mga Testimonies nga sataniko. Ang mga lihok ni Satanas mahimong pagpaluya sa pagtoo sa mga iglesia diha kanila, tungod niini nga hinungdan: si Satanas dili makahimo sa pagbaton ug ingon ka tin-aw nga dalan sa pagdala sa iyang mga paglimbong ug sa paggapos sa mga kalag diha sa iyang mga kabakakan kon ang mga pasidaan ug mga pagbadlong ug mga tambag sa Espiritu sa Dios pagatamdon.” Selected Messages, basahon 1, 48.

Usa ka dali nga pahiping punto gikan niini nga teksto. Si Juan gipapahawa ngadto sa Patmos tungod sa Pulong sa Dios ug sa pagpamatuod ni Jesus. Adunay duha ka tumong nga mga tigpaminaw alang sa mensahe sa ikatulong manulonda: kadtong mga anaa sa gawas sa Adventismo ug kadtong mga anaa sa sulod sa Adventismo. Si Juan nagrepresentar sa usa ka Adventista nga dili lamang gilutos sa kalibotan tungod sa iyang pagkamasinugtanon sa Biblia, kondili gilutos usab tungod sa iyang pagkamasinugtanon sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna. Ang paglutos nga gipahamtang batok sa Espiritu sa Tagna nagagikan sa sulod, dili sa gawas.

Sa sinugdanan sa karaang Israel, human sa upat ka gatus ka tuig didto sa Ehipto, kadtong gikatakda nga mahimong piniling katawhan sa tugon wala na magbantay sa Igpapahulay. Wala nila mahibalo ang kinaiya ni Cristo o ang Iyang pagkatinuod. Nagkupot sila sa mga sayop nga pagsabot mahitungod sa Dios nga ilang napasulod diha kanila sa panahon sa pagkabinihag. Ang napulo ka mga hampak; ang kaluwasan didto sa Mapulang Dagat; ang manna nga gikan sa langit; ang santuwaryo ug ang tanang kagamitan niini; ang mga balaang seremonya; ang hawanan, ang Balaang Dapit ug ang Labing Balaang Dapit; ang balaod sa Dios; ang Bato nga nagsunod kanila; ang tubig nga migula gikan sa Bato nga nagsunod kanila ug bisan ang halas sa tukon—ang tanan gituyo aron sa pagdugang sa kahibalo mahitungod sa Dios diha sa Iyang piniling katawhan. Kini maoy usa ka edukasyong nagpadayon sa matag hugna. Kana nga edukasyong nagpadayon sa matag hugna mipadayon hangtod nga ang mga escriba “durst ask him no more questions” ug unya Iyang gipaila ang katapusang hilisgutan nga ilang pagahisgotan sa dayag nga pakigpulong uban Kaniya, ug kini may kalabotan sa ngalan ni David ug kon kinsa ug unsa si Cristo.

Sa sinugdanan sa modernong espirituhanong Israel, human sa 1260 ka tuig sa espirituhanong Babilonia, kadtong pagahimoon unta nga pinili nga katawhan sa tugon wala na magbantay sa Igpapahulay. Wala nila mahibaloi ang kinaiya ni Cristo o ang iyang pagkanatura. Mipabilin sila sa sayop nga mga pagsabot mahitungod sa Dios nga ilang gipahiluna diha kanila samtang atua pa sila sa pagkabinihag. Ang kasaysayan sa Adventismo uban sa tanan niyang mga ilhanan sa dalan, mga apostasya, mga pakigkompromiso ug sulodnong mga pakigbisog miabut sa usa ka punto sa dekada 1880 sa dihang gipatik ang *The Desire of Ages*. Gilangkuban sa maong basahon sa panid 671 ang usa ka pagsabot sa pagka-Dios nga milambo na sa halayo pa labaw sa pagsabot nga nagagikan sa ikanapulog-walo nga siglo.

Ang karaang Israel may usa ka kontrobersiya sa kataposan niini nga gipahinabo sa usa ka limitado nga pagsabot sa Pagka-Dios, nga napasikad sa usa ka pagsabot gikan sa kasaysayan sa ilang sinugdanan. Ang pagpamatuod ni Jesus nagaingon nga, bisan ang Amahan, ang Anak, o ang Espiritu Santo, silang tanan mao ang “the fulness of the Godhead bodily” (Colossians 2:9). Ang pagpamatuod sa Biblia nagaingon, “Hear, O Israel: the Lord our God is one Lord” (Deuteronomy 6:4).

Ang modernong Israel nagkupot sa nagkalainlaing mga panghunahuna mahitungod sa Pagka-Dios, ug usa lamang niini ang husto. Sa katapusan sa modernong Israel tapuson sa Dios ang buhat sa pagpadayag sa Iyang kinaiya pinaagi sa pagbuhat niana samtang nagalangan pa ang panahon sa pagsulay. Mao kana ang Iyang gibuhay alang sa mga Judio, ug Siya dili gayud mausab. Sigurado nga magapadayon kita sa pagtubo sa atong pagsabot sa kinaiya ug batasan sa Dios sa tibuok kahangtoran, apan adunay tinuyo nga profetikanhong linya sa kamatuoran nga nagapakita sa mga paningkamot sa Dios sa pag-edukar sa Iyang katawhan mahitungod sa Iyang Kaugalingon, ug kana nga kasaysayan kabahin sa edukasyon nga Iyang ginapangita nga itudlo karon, ug ang kasayuran nga makita diha sa pulong sa tagna mahitungod nianang maong proseso sa edukasyon nagtimaan sa usa ka katapusan sa panaghisgot nga motakdo sa pagtapos sa panahon sa pagsulay.

“Si Cristo mao ang naunang umiral na, naglungtad sa iyang kaugalingon nga Anak sa Dios.... Sa pagsulti mahitungod sa iyang paglungtad sa wala pa ang tanan, gidala ni Cristo ang hunahuna pabalik ngadto sa mga kapanahonan nga walay petsa. Gipasiguro niya kanato nga wala gayud sukad usa ka panahon nga Siya wala sa suod nga pakig-ambitay uban sa walay kataposang Dios. Siya kansang tingog gipaminawan sa mga Judio niadtong panahona uban na sa Dios ingon nga usa nga gipadako uban Kaniya.” *Signs of the Times*, August 29, 1900.

“Siya managsama sa Dios, walay kinutuban ug makagagahum sa tanan.... Siya mao ang walay kataposan, sa iyang kaugalingon naglungtad nga Anak.

“Bisan pa nga ang Pulong sa Dios naghisgot bahin sa pagkalalang-tawo ni Cristo sa diha nga ania Siya niining yutaa, kini usab tin-aw nga naghisgot mahitungod sa Iyang paglungtad sa wala pa ang tanan. Ang Pulong naglungtad ingon nga usa ka langitnong Persona, ingon man sa walay-katapusang Anak sa Dios, diha sa pagkahiusa ug pagkausa uban sa Iyang Amahan. Gikan sa walay sinugdanan Siya mao ang Tigpataliwala sa tugon, ang usa nga diha kaniya ang tanang kanasuran sa yuta, mga Judio ug mga Gentil man, kon modawat sila Kaniya, pagapanalanginan. ‘Ang Pulong didto uban sa Dios, ug ang Pulong Dios.’ Sa wala pa

mamugna ang mga tawo o ang mga manulonda, ang Pulong didto uban sa Dios, ug Dios.”
Review and Herald, April 5, 1906.

Sa maong pahayag siya mikutlo gikan sa labing unang mga pulong ni Juan.

Sa sinugdan mao na ang Pulong, ug ang Pulong diha uban sa Dios, ug ang Pulong mao ang Dios. Kining maong Pulong didto na sa sinugdan uban sa Dios. Ang tanang butang gibuhad pinaagi kaniya; ug gawas kaniya walay bisan unsa nga nabuhad nga nabuhad. Juan 1:1–3.

Sa sinugdan may labing menos duha ka mga Dios, kay si Juan miingon man gayud, “Ang Pulong Dios ug uban sa Dios.” Sa unang bersikulo sa Genesis ang Hebreohanong pulong nga “Elohim” gihubad nga Dios. Kasagaran sa pulong sa Dios, ang “Elohim” ibutang sa usa ka gramatikanhong porma aron ipaila ang usa ka nag-inusarang Dios, apan bisan pa niana, plural gihapon kini. Gikuha ni Juan ang konsiderasyon nga ang “Elohim” sa maong bersikulo usa ka nag-inusarang Dios pinaagi sa iyang ikaduhang pagpamatuod mahitungod sa maong hilisgutan. Ang iyang pagpamatuod nagatukod ug labing menos duha ka mga Dios.

Mas labi pang makahahadlok alang sa mga anti-trinitarian nga nagaangkon nga nagatuboy sa Espiritu sa Tagna mao nga sa sinugdanan “the Spirit of God moved upon the face of the waters.” Ang “Espiritu” ba nga milihok ibabaw sa katubigan mao ang Amahan o ang Anak, o kini ba ang ikatulong persona sa langitnong tuloan maingon sa paghisgot ni Sister White Kaniya? Ang unang tulo ka bersikulo ni Juan sa iyang ebanghelyo gisundan niining mga pulonga.

Diha kaniya ang kinabuhi; ug ang kinabuhi mao ang kahayag sa mga tawo. Ug ang kahayag nagadan-ag diha sa kangitngit; ug ang kangitngit wala makasabut niini. Juan 1:4, 5.

Ang paghisgot sa kahayag ug kangitngit hingpit nga nahiuyon sa sinugdanan sa Genesis nga nagaingon.

Ug miingon ang Dios: Mahimo ang kahayag; ug nahimo ang kahayag. Ug nakita sa Dios ang kahayag, nga kini maayo; ug gibulag sa Dios ang kahayag gikan sa kangitngit. Genesis 1:3, 4.

Mobalik kita sa dili madugay niining duha ka magkaparihong mga teksto mahitungod sa kahayag nga maoy hilisgutan sa asoy sa paglalang nga mosunod human sa pasiuna sa Pagka-Dios. Sa sinugdan, ang unang kamatuoran nga gituki mao ang komposisyon o kinaiya sa Pagka-Dios. Apan ang teksto wala mohunong hangtod sa kapitulo dos bersikulo tres diin atong makita nga ang kataposang tulo ka mga pulong sa paglalang nagsugod sa tulo ka Hebreohanong mga titik nga sa tingub nagmugna sa pulong nga gihubad nga “kamatuoran.”

Ang sinugdanan sa asoy sa paglalang nagpaila sa Pagka-Dios, dayon nagapadayag sa mamugnaong gahum sa Iyang pulong, ug unya gitapos ang maong pahayag pinaagi sa usa ka langitnong pirma nga nagrepresentar sa kamatuoran, sa mensahe sa ikatulong manulonda, ug sa ngalan sa Dios ingon nga girepresentahan sa Alpha ug Omega.

Ug sa ikapito ka adlaw gitapos sa Dios ang iyang buhat nga iyang gihimo; ug siya mipahulay sa ikapito ka adlaw gikan sa tanan niyang buhat nga iyang gihimo. Ug gipanalanginan sa Dios ang ikapito ka adlaw, ug gibalaan kini: tungod kay niini siya mipahulay gikan sa tanan niyang

buhat nga gibuhay ug gihimo sa Dios. Genesis 2:2, 3.

Ang katapusan sa unang mga kamatuoran nga gitudlo diha sa Pulong sa Dios mao ang kinatumyan sa maong pahayag. Kini nagatapos sa tulo ka mga pulong nga “God,” “created” ug “made,” sa ingon nagapasiugda sa sinugdanan sa pahayag, apan sama ka mahinungdanon usab, nagapasiugda sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw. Ang Igpapahulay, siyempre, mao ang simbolo sa paglalang ug ang ilhanan tali sa Dios ug sa Iyang piniling katawhan. Ang “Kamatuoran” girepresentahan sa tulo ka mga letra nga nagsugod sa matag usa niadtong katapusang tulo ka mga pulong sa paglalang. Ang pagpamatuod nagapasiugda kon unsa ka mahinungdanon ug importante ang kamatuoran sa Igpapahulay, apan ingon ka halalum usab nga kining tulo ka mga letra nagarepresentar usab sa tulo ka mga lakang sa mga mensahe sa nahaunang, ikaduhang, ug ikatulong mga manulonda. Busa, diha sa pinakaunang pahayag sa Biblia, ang Igpapahulay ingon nga ilhanan sa mamugnaong gahum sa Dios giila usab ingon nga suliranon sa pagsulay sa katapusan sa panahon. Ang katapusang basahon sa Biblia nagahatag ug ikatulong saksi aron mouban sa pagpamatuod ni Juan diha sa iyang ebanghelyo.

Si Juan, ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia: Ang grasya maanaa kaninyo, ug ang pakigdait, gikan kaniya nga mao, ug nga kaniadto, ug nga magaabut; ug gikan sa pito ka mga Espiritu nga anaa sa atubangan sa iyang trono; Ug gikan kang Jesu-Cristo, nga mao ang matinumanong saksi, ug ang panganay gikan sa mga patay, ug ang Magbubuot sa mga hari sa yuta. Ngadto kaniya nga nahigugma kanato, ug naghugas kanato gikan sa atong mga sala pinaagi sa iyang kaugalingong dugo, Ug naghimo kanato nga mga hari ug mga sacerdote alang sa Dios ug sa iyang Amahan; kaniya ang himaya ug ang paggahum hangtod sa kahangturan. Amen. Ania karon, siya magaabut uban sa mga panganod; ug ang tanang mata makakita kaniya, apil sila nga midughang kaniya: ug ang tanang kaliwatan sa yuta magabakho tungod kaniya. Bisan pa niana, Amen. Ako mao ang Alpha ug ang Omega, ang sinugdan ug ang katapusan, nagaingon ang Ginoo, nga mao, ug nga kaniadto, ug nga magaabut, ang Makagagahum sa tanan.

Ako ako si Juan, nga inyong igsoon usab ug kauban sa kasakitan, ug sa gingharian ug pailub ni Jesu-Cristo, didto sa pulo nga ginganlan ug Patmos tungod sa pulong sa Dios ug tungod sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Diha ako sa Espiritu sa adlaw sa Ginoo, ug nakadungog sa akong luyo ug usa ka dakung tingog, ingon sa usa ka trumpeta, nga nagaingon, Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang kinaulahan; ug, Ang imong makita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Smirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea. Pinadayag 1:4–11.

Ang unang tulo ka bersikulo sa Revelation kapitulo uno nagaila sa katapusang mensahe sa pasidaan ug sa paagi nga kana nga mensahe gipahayag gikan sa Dios ngadto sa katawhan. Nag-ingon usab kini nga kini mao ang Revelation ni Jesu-Cristo, sa ingon nagtimaan sa usa ka kalainan tali sa basahon sa Revelation ug sa basahon ni Daniel. Ang usa usa ka tagna, ang usa usa ka pagpadayag.

“Diha sa Pinadayag magtagbo ug matapos ang tanang mga basahon sa Biblia. Ania dinhi ang katugbang sa basahon ni Daniel. Ang usa usa ka tagna; ang usa usa ka pinadayag. Ang basahon nga gitimrihan dili ang Pinadayag, kondili kadtong bahin sa tagna ni Daniel nga may kalabutan sa katapusang mga adlaw. Ang manulonda misugo, ‘Apan ikaw, O Daniel, tak-oma ang mga pulong, ug timrihi ang basahon, bisan hangtod sa panahon sa katapusan.’ Daniel 12:4.” Mga Buhat sa mga Apostoles, 585.

Diha sa basahon sa Pinadayag adunay mga linya sa tagna nga kinahanglan maila ug mapundok, linya ibabaw sa linya. Kadtong tanang mga linyang matagnaon matapos diha sa basahon sa Pinadayag, apan ang basahon nga gitimrihan dili mao ang basahon sa Pinadayag, ug dili usab yano nga ang basahon ni Daniel maoy gitimrihan, kondili ang gitimrihan diha sa basahon ni Daniel mao ang “kanang bahin sa tagna ni Daniel nga may kalabutan sa katapusang mga adlaw.”

Ang “kataposang mga adlaw” masabtan sa kinatibuk-ang diwa, apan ang pagsabot kanila ingon nga mga pulong nga dinasig, (ingon man gayod sila) nagkinahanglan nga atong susihon usab kon ang pahayag nga “kataposang mga adlaw” adunay nalakip nga simbolismo nga propetiko. Ang “kataposang mga adlaw” usa ka piho nga yugto sa propetikong kasaysayan nga adunay daghang linya sa pagsuporta. Naglaum ako nga mapahayag ko kana nga kasaysayan sa dili madugay. Sa piho, kini mao ang kasaysayan gikan sa 1798 hangtod sa pagtapos sa panahon sa gracia. Usa ka paagi sa pag-ila niini mao nga sa literal nga pag-alagad sa santuwaryo may usa ka adlaw sa tuig nga nagrepresentar sa paghukom, ug kana mao ang Adlaw sa Pagpasig-uli. Kadtong literal nga seremonya maoy hulagway sa gitawag ni Sister White nga anti-tipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli. Ang propetiko o espirituwal nga Adlaw sa Pagpasig-uli nagrepresentar sa “kataposang mga adlaw” sa panahon sa gracia; kini nagrepresentar sa yugto sa kataposang paghukom.

Ang gitak-om nga tagna diha sa Daniel may duha ka bahin. Adunay usa ka tagna nga may kalabotan sa kataposang mga adlaw nga giila sa mga Millerite, nga nagpahibalo sa pag-abli sa hukom. Kana nga teksto sa Daniel gilarawan pinaagi sa panan-awon sa Suba sa Ulai sa mga kapitulo otso ug nuwebe. Ang laing tagna nga gitak-om diha sa Daniel nagpahibalo sa pagtapos sa hukom, ug sa katapusan sa Adventismo, ug sa katapusan sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug sa katapusan sa kalibotan. Kana nga panan-awon gilarawan pinaagi sa Suba sa Hiddekel.

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining katapusang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita sa daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, anaa na karon sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna sa unahan sa dili madugay matuman.” Testimonies to Ministers, 112, 113.

Ang panan-awon sa Ulai giablihan sa 1798 ug naghisgot sa balaang puloy-anan sa Dios ug sa Iyang katawhan. Ang panan-awon sa Hiddekel giablihan sa 1989 sa dihang, sumala sa gihulagway sa Daniel onse, bersikulo kwarenta, ang mga nasod nga nagrepresentar sa kanhing Unyong Sobyet gilumpag sa kapapahan ug sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug naghisgot sa mga kaaway sa katawhan sa Dios. Ang duha ka panan-awon naglihok sama sa pito ka iglesia ug sa pito ka selyo diha sa basahon sa Pinadayag. Ang usa mao ang sulodnong kasaysayan sa iglesia ug ang usa mao ang gawasnong kasaysayan sa iglesia, ug silang duha nagdagan sa tibuok nga gidugayon niini ug “ilabina alang” niining “katapusang mga adlaw.”

Apan bisan pa man nga gisuginlan kita nga ang basahon sa Pinadayag dili mao ang sinelyohang basahon, gisuginlan usab kita nga kini usa ka sinelyohang basahon.

“Ang Pinadayag maoy usa ka sinelyohang basahon, apan kini usab usa ka inablihang basahon. Kini nagrekord sa kahibulongang mga hitabo nga mahitabo sa katapusang mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa. Ang mga pagtulon-an niini nga basahon tin-aw ug tino, dili mysteryoso ug dili masabtan. Diha niini, ang maong linya sa tagna gisubli ingon usab sa Daniel. Ang pipila ka mga tagna gisubli sa Dios, sa ingon nagapakita nga kinahanglan silang hatagan ug dakong pagtagad. Ang Ginoo dili magsubli ug mga butang nga walay dakong kahinungdanon.” Manuscript Releases, bolyum 9, 8.

Ang basahon sa Pinadayag nabuksan na sa selyo tungod kay ang mga tagna diha sa Daniel nabuksan na sa selyo, ug ang mismong mga laray sa mga tagna nga nabuksan na sa Daniel mao usab ang mao nga mga laray nga makita diha sa Pinadayag. Ang gitakpan sa selyo diha sa basahon sa Pinadayag mao ang usa ka bahin sa Pinadayag nga ilabina may kalabutan sa katawhan sa Dios sa “ulahing mga adlaw.” Sa dihang gisulat ni Sister White kining pamahayag, ang “pito ka mga dalugdog” niadtong panahona sa iyang pagsulat gitakpan pa sa selyo, busa iyang gisulat nga “kini usa ka tinakpang basahon.” Miingon usab siya nga ang basahon ni Daniel mao ang “basahon nga gitakpan sa selyo,” sa nag-agi nga panahon. Alang kaniya, kini nabuksan na sa selyo niadtong 1798.

Ang gisilyohan mahitungod sa pito ka dalugdog sa panahon sa iyang kinabuhi dili lamang ang mga umalabot nga hitabo nga girepresentahan sa pito ka dalugdog, kondili ilabina nga ang “pito ka dalugdog” nagrepresentar nga ang sinugdanan sa Adventismo kaangay sa katapusan sa Adventismo. Ang “pito ka dalugdog” nagpadayag sa labing mahinungdanong lagda sa pagtagna nga gikinahanglan aron masabtan ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, samtang sa samang higayon nagpadayag usab sa usa ka kinaiya ug batasan sa Dios, nga Siya mao ang sinugdanan ug katapusan sa tanang butang. Ang tagna nagpaila nga aduna’y tinuyo nga pag-uswag sa mga kamatuoran nga nalambigit sa kinaiya ug batasan sa Dios.

Si Jesus gihulagway ingon nga ang “Leon sa banay ni Juda”, kini nagsimbolo sa buluhaton nga Iyang ginatuman samtang Iyang gipadayag ang kamatuoran sa hinayhinay ug sistematikong paagi sa tibuok kasaysayan. Iyang gitimrihan ang pulong sa panagna hangtod sa takna nga kini pagasaboton na. Iyang gitimrihan ug giablihan ang kamatuoran alang sa katuyoan sa pagpahimangno. Ingon nga si Palmoni, si Jesus mao ang Kahibulongang Tig-ihap, ang Agalon sa panahon nga nagadumala sa Iyang-kasaysayan. Ingon nga Alpha ug Omega, Siya, lakip sa ubang mga butang, mao ang Agalon sa pinulongan. Ingon nga ang Leon sa banay ni Juda, Siya mao ang nagadumala kon kanus-a ang kamatuoran igapadayag ngadto sa mga tawo.

Sa Kapitulo uno sa Pinadayag, human sa unang tulo ka mga bersikulo, ang Pagka-Dios gipadayag ingon nga tulo ka lahi nga mga persona.

Si Juan ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia: Ang grasya maanaa kaninyo, ug ang pakigdait,

gikan kaniya nga mao ang Anaa, ug ang Kaniadto, ug ang Moanhi;

ug gikan sa pito ka Espiritu nga anaa sa atubangan sa iyang trono;

Ug gikan kang Jesu-Cristo, nga mao ang matinumanong saksi, ug ang kamagulangan nga natawo gikan sa mga patay, ug ang punoan sa mga hari sa yuta. Pinadayag 1:4, 5.

Ang pasiuna sa ulahing basahon sa Biblia tin-aw nga nagpadala ug pangumusta ngadto sa iglesia sa Dios nga nagaila sa Amahan, sa Espiritu, ug sa Anak. Ang katapusan sa Pulong sa Dios nagsubli sa sinugdanan, ug pinaagi niana nagapasiugda sa kahinungdanon sa husto nga pagsabot sa Pagka-Dios. Gibuhat kini alang niadtong mamahimong mga taga-Filadelfia ug magatukod sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sila mao ang katapusang katawohan sa tugon, nga gisimbolohan sa tibuok mga linya sa kasaysayan sa tugon. Kadtong mga saksi, lakip sa ubang mga kamatuoran, nagapahimutang nga ang Dios sa hinayhinay ug tinibook nga paagi nagtinguha sa pagdugang sa kahibalo sa Iyang kinaiya ug pagkalalang sa tibuok kasaysayan nga mahimatagon.

Ang labing dakong simbolo diha sa Biblia sa kakulang sa tawo sa kahibalo mahitungod sa Dios mao si Paraon nga nagrepresentar sa Egipto, usa ka simbolo sa tibuok kalibotan ug busa sa tibuok katawhan. Kining timailhan nagsugod sa proseso sa sinugdanan sa literal nga Israel diin ang Dios nangita sa pagpahibalo sa Iyang ngalan. Sa katapusan sa literal nga Israel, ang panaglalis mahitungod sa ngalan sa Dios gisubli. Sa katapusan sa literal nga Israel, gimarkahan ni Jesus ang Iyang pakig-uban sa mga Judio pinaagi sa pag-ila sa kasaysayan ni David ug sa paggamit sa “lagda sa unang paghisgot” aron magrepresentar sa katapusang pahayag mahitungod sa Laodiceanhong pagkabuta sa mga Judio. Dili sila makasabut sa Iyang gisulti, kay wala sila makaila sa lagda sa Alpha ug Omega, ni nakaila sila sa Alpha ug Omega nga nagtindog sa ilang atubangan.

Sa sinugdanan sa espirituhanong Israel, ang kontrobersiya nga gitipohan sa kasaysayan ni Moises adunay kaparihas. Samtang ang Adventismo miagi sa kasaysayan sa “mga katapusang adlaw,” daghang mga kahigayonan ang gihatag aron mas masabtan pa ang Alpha ug ang Omega, maingon nga mao usab ang nahitabo sa karaang Israel. Moabot ang usa ka punto diin wala nay dugang nga mga pangutana nga ipangutana sa katapusan sa Adventismo, maingon sa nahitabo sa mga adlaw ni Cristo.

Sa pagbalik ngadto sa hugpong sa Pinadayag kapitulo uno atong makita nga ang grasya ug kalinaw gipadala gikan Kaniya nga mao ang anaa, ug ang kaniadto, ug ang umalabot, ug usab gikan sa pito ka mga Espiritu ug usab gikan kang Jesus. Ang pagka-Dios gihulagway ingon nga si Jesus, ang pito ka mga Espiritu, ug Siya nga mao ang anaa, ug ang kaniadto, ug ang umalabot, sa ingon nagpasabot kanato nga ang Amahan mao ang nagbaton sa mga kinaiyang gihulagway ingon nga Siya nga anaa, kaniadto ug umalabot. Kining mga kinaiya naghulagway sa walay-katapusang kinaiya sa Dios. Siya naglungtad sa kanunay, ug sa bersikulo otso ug nuebe kana mismong kinaiya tin-aw nga giila kang Jesus.

Ako mao ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug ang katapusan, nagaingon ang Ginoo, ang anaa, ug ang kaniadto, ug ang moanhi, ang Makagagahum sa ngatanan. Ako si Juan, nga usab inyong igsoon ug kauban sa kasakit, ug sa gingharian ug sa pagpailub ni Jesu-Cristo, atua sa pulo nga ginganlan ug Patmos, tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Didto ako sa Espiritu sa adlaw sa Ginoo, ug nakadungog ako sa akong luyo ug usa

ka dakung tingog, ingon sa usa ka trumpeta, nga nagaingon, Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang naulahi; ug, Ang imong makita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Smirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea. Pinadayag 1:8–11.

Kadtong adunay Biblia nga nagasulat sa mga pulong ni Jesus sa kolor nga pula, nahibalo nga sa bersikulo otso ug onse si Jesus mao ang nagasulti. Niadtong mga bersikulo giila ni Jesus nga Iya ang hingpit nga samang walay kataposang kinaiya ingon sa Amahan sa dihang Iyang giila ang Iyang kaugalingon ingon nga “ang Ginoo, nga mao, ug nga kaniadto, ug nga moanhi,” ug gidugang usab ni Jesus nga Siya mao “ang Makagagahum sa tanan.”

Ang pinakaunang butang nga giingon ni Jesus sa sinugdanan sa basahon sa Pinadayag, ang basahon nga nagaila nga kini mao ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, mao nga Siya mao ang Alpha ug ang Omega, nga Siya usab walay kinutuban maingon sa Amahan ug nga Siya usab mao ang Makagagahum nga Dios. Ang mga kinaiya sa kinaiyahan sa Dios mao ang labing unang mga pulong sa basahon sa Pinadayag gikan kang Jesus. Kining mga kinaiyahan maoy tin-aw nga mga kapangdolan alang sa mga Adventista nga hangtod karon nagapanalipod sa orihinal nga baruganan mahitungod sa Pagka-Dios. Nagatuo sila nga may panahon nga ang Amahan nagpatungha sa Iyang Anak.

Ang katapusan sa basahon sa Pinadayag nahiuyon sa sinugdanan sa basahon sa Pinadayag.

Ang Ikaduhang Pag-anhi nagsunod sa paghulagway sa pagka-Diyos. Sa kapitulo baynte dos atong makita nga ang katapusan sa basahon nahiuyon sa sinugdanan sa basahon, ug ang bersikulo dose nagkatumbas sa bersikulo siete sa kapitulo uno pinaagi sa paghisgot sa Ikaduhang Pag-anhi.

Ug ania karon, moanhi ako sa madali; ug ang akong balos ania uban kanako, sa paghatag sa tagsatagsa sumala sa iyang binuhatan. Ako mao ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug ang katapusan, ang nahauna ug ang ulahi. Bulahan sila nga nagatuman sa iyang mga sugo, aron sila makabaton ug katungod sa kahoy sa kinabuhi, ug makasulod pinaagi sa mga ganghaan ngadto sa siyudad. Kay sa gawas anaa ang mga iro, ug ang mga salamangkero, ug ang mga mahihilawason, ug ang mga mamumuno, ug ang mga magsisimba sa mga diosdios, ug ang matag usa nga nahigugma ug nagabuhat ug kabakakan. Ako si Jesus nagpadala sa akong manulonda sa pagpamatuod kaninyo niining mga butanga diha sa mga iglesia. Ako mao ang gamut ug kaliwat ni David, ug ang mahayag ug buntagong bitoon. Ug ang Espiritu ug ang pangasaw-onon nagaingon, Umari. Ug ang nakadungog, paingna, Umari. Ug ang giuhaw, paanhia. Ug bisan kinsa nga buot, paimna siya sa tubig sa kinabuhi nga walay bayad. Pinadayag 22:12–17.

Human sa paghisgot sa Ikaduhang Pag-anhi, si Jesus, sama sa Pinadayag kapitulo uno, nagpaila sa Iyang kaugalingon ingon nga Alpha ug Omega. Unya gidugang Niya ang kalainan tali sa mga mamati ug sa mga dili mamati sa giingon sa Espiritu ngadto sa mga iglesia. Gihisgotan Niya ang proseso sa pagpahibalo nga gihulagway sa mga bersikulo uno hangtod tulo sa kapitulo uno, pinaagi sa pag-ila nga Iyang gipadala si Gabriel uban sa mensahe ngadto kang Juan.

Unya mibalik Siya sa katapusang pahayag nga Iyang gihimo ngadto sa mga Escriba ug mga Fariseo sa katapusan sa karaang Israel. Iyang gidugtong ang duruha ka katapusan sa literal ug espirituhanong Israel, pinaagi sa pagtubag diha sa Pinadayag alang niadtong anaa sa “ulahing mga adlaw” sa wala masabti sa mga Judio sa ilang “ulahing mga adlaw.” Siya nagaingon nga Siya mao ang gamot (sinugdanan) ug kaliwat (katapusan) ni David. Ang hilisgutan mahitungod kang David ug sa iyang Ginoo mao ang katapusang pahayag nga gihimo ni Jesus ngadto sa mga mapakiglantuging Judio, ug kini naghulagway sa katapusang pagpahayag alang niadtong anaa sa ulahing mga adlaw nga, sumala sa mensahe ngadto sa iglesia sa Filadelfia, nagaangkon nga sila mga Judio, apan dili.

Tan-awa, himoon ko kadtong mga sakop sa sinagoga ni Satanas, nga nagaingon nga sila mga Judio ug dili diay, kondili nagabakak; tan-awa, himoon ko sila nga manganhi ug mosimba sa atubangan sa imong mga tiil, ug makaila nga gihigugma ko ikaw. Tungod kay gibantayan mo ang pulong sa akong pailub, bantayan ko usab ikaw gikan sa takna sa pagsulay, nga moabot sa tibook kalibotan, aron sulayon ang mga nanagpuyo sa yuta. Pinadayag 3:9, 10.

Kadtong mosimba sa tiilan sa mga balaan mao ang mga Adventistang Laodicean nga gisuka gikan sa baba sa Ginoo.

“Nagahunahuna ka nga kadtong mosimba sa atubangan sa mga tiil sa santos, (Pinadayag 3:9), maluwas gayud sa kaulahian. Dinhi kinahanglan nga mosupak ako kanimo; kay gipakita kanako sa Dios nga kining pundoka mao ang mga nagpangangkon nga mga Adventista, nga nangapukan, ug ‘gilansang pag-usab alang sa ilang kaugalingon ang Anak sa Dios, ug gipakaulawan siya sa dayag.’ Ug sa ‘takna sa pagtintal,’ nga ania pa sa umalabut, aron mapakita ang tinuod nga kinaiya sa matag usa, mahibaloan nila nga sila nawala na sa walay katapusan; ug sa napugngan sa kasakit sa espiritu, moyukbo sila sa mga tiil sa santos.” Word to the Little Flock, 12.

Sumala sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna, kadtong mosimba sa tiilan sa mga balaan maoy mga sakop sa sinagoga ni Satanas. Sila nagaangkon nga mga Judio sila, apan dili. Ang matarong nga mga Adventista ginapamulongan diha sa iglesia sa Filadelfia. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo maoy mga Filadelfiano, ug ang mga Judio nga nagaingon nga sila mao, apan dili—mao ang mga Laodiceano. Adunay duha ka pundok sa matinumanong katawhan sa “katapusang mga adlaw,” ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ug kadtong mga martir. Adunay lamang duha ka iglesia sa pito nga walay bisan unsang pagbadlong. Ang usa mao ang Filadelfia nga nagarepresentar niadtong dili gayud mamatay, ug ang usa mao ang Esmirna, nga nagarepresentar sa matinumanong mga martir. Ang mga martir ug kadtong dili mamatay, ang Esmirna ug ang Filadelfia, mao lamang ang mga iglesia sa pito nga walay paghinukom nga gidugtong sa mensahe nga gihatag kanila. Apan, ang duha ka iglesia kinahanglang moatubang niadtong nagaangkon nga mga Judio sila, apan dili. Ingon niini kini, kay silang tanan mga sakop sa mao rang iglesia sa “katapusang mga adlaw” nga nagaatubang sa mao rang mga kahimtang, ang usa ka pundok gitagana sa pagsaksi pinaagi sa ilang dugo, nga girepresentahan ni Moises didto sa Bukid sa Pagkabalhin sa Panagway, ug ang laing pundok girepresentahan ni Elias nga wala gayud mamatay.

Ug ngadto sa manulonda sa iglesia sa Smyrna isulat mo; Mao kini ang giingon sa nahauna ug sa naulahi, nga namatay ug nabuhi; Nahibalo ako sa imong mga buhat, ug kasakitan, ug kakabos, (apan ikaw dato) ug nahibalo ako sa pagpasipala nila nga nagaingon nga sila mga Judio, ug dili, kondili mao ang sinagoga ni Satanas. Ayaw kahadlok sa bisan unsa sa mga butang nga imong pagaantuson: ania karon, ang yawa magasalibay sa uban kaninyo ngadto sa bilangoan, aron kamo sulayan; ug kamo magaantus ug kasakitan sulod sa napulo ka adlaw: magmalinawon ka hangtod sa kamatayon, ug ihatag ko kanimo ang purongpurong sa kinabuhi. Pinadayag 2:8–10.

Samtang gihulagway ni Jesus ang makalilisang nga kahimtang sa iglesia sa Smyrna, usa lamang ka positibong komento ang Iyang gihimo sa dihang miingon Siya, “apan ikaw dato,” sa ingon nagpakita sa kalainan nila gikan sa mga sakop sa sinagoga ni Satanas nga dili dato. Kadtung anaa sa Pinadayag nga mga Adventista ug naghunahuna nga sila dato, apan dili, mao ang mga Judio nga nagaingon nga sila mga Judio, apan dili—kay sila mao ang mga Laodiceanong Seventh-day Adventists.

Sa sinugdanan sa Pinadayag, ang Pagka-Dios gipresentar ingon nga tulo ka persona, ug sa katapusan sa basahon sa Pinadayag si Jesus ug ang Espiritu direktang gihisgotan, apan dili ang Amahan. Wala kini magkabug-at, tungod kay ang prinsipyo sa linya ibabaw sa linya, inubanan sa kamatuoran nga ang nahauna naglarawan sa naulahi, nagkinahanglan nga ang Amahan ilhon diha sa katapusang mga bersikulo sa Pinadayag, kay Siya nahibal-an nang anaa didto sa unang mga bersikulo. Dili kini lahi sa ebanghelyo ni Juan kapitulo uno, diin si Juan wala tuyoang nagtudlo sa Espiritu sa direkta, apan ang Espiritu sabton nga anaa didto, kay ang Espiritu atua na sa pinakaunang higayon nga gisulat ang pulong nga “sa sinugdan.” Ang pagpamatuod sa ebanghelyo ni Juan sa kapitulo uno nagsugod sa maong samang hugpong sa mga pulong, “sa sinugdan.”

Ang “sinugdan” usa ka propetikong simbolo ug kinahanglan hubaron sumala sa mga lagda sa pagtaga, lakip ang linya ibabaw sa linya. Ang sinugdan ni Moises mao ang sinugdan sa Ebanghelyo ni Juan, mao ang sinugdan sa basahon sa Pinadayag ug mao usab ang katapusan sa Pinadayag. Niadtong upat ka mga linya, sa duha ka higayon ang tulo ka Persona sa langitnong trio tin-awng giila; ug sa usa ka linya (ang ebanghelyo ni Juan) ang Espiritu tingali wala, ug sa ikaupat nga linya ang Amahan wala, apan sa dihang pagahiuson sila, ang tulo ka Diosnong Persona girepresentahan sa tanan nga upat ka mga linya.

Si Cristo mianhi aron ipaila ang Amahan, ug ang Balaang Espiritu mianhi aron ipaila ang Anak. Ang tulo naghimo ug walay-katapusang mga halad. Ang Amahan nahigugma pag-ayo sa kalibotan nga Iyang gihatag si Jesus; si Jesus nahigugma pag-ayo sa kalibotan nga Iyang gidawat ang pagpas-an diha sa Iyang kaugalingon, alang sa walay katapusan, sa unod niadtong Iyang gibuhay. Unsa nga matang sa paghatag ang girepresentahan sa buhat sa Magbubuhay nga mipili sa pagkahimong kabahin sa Iyang kabuhatan? Ang ikatulong Persona sa Pagka-Dios mihatag sa Iyang kaugalingon, kay Iyang gidawat ang kahimtang sa pagkinabuhi sulod sa binuhay nga entidad nga gitawag ug katawhan—sa tibuok walay katapusan.

Tingali tungod niini nga ang Balaang Espiritu sa makadaghan gilambigit sa mga simbolo sa katawhan sa Dios. Siya mao ang Persona sa Pagka-Dios nga magapabilin uban sa binuhay nga

tawo. Busa, ang mga simbolo sa Balaang Espiritu diha sa mga Kasulatan, sa kasagaran, girepresentahan pinaagi sa usa ka simbolo nga nagarepresentar sa Balaang Espiritu o sa katawhan. Sa sinugdan ang Espiritu mikutaw ibabaw sa mga katubigan.

Ug siya miingon kanako, Ang mga tubig nga imong nakita, diin nagalingkod ang bigaon, mao ang mga katawohan, ug ang mga panon, ug ang mga nasod, ug ang mga pinulongan. Pinadayag 17:15.

Ang bugtong piraso sa mga galamiton sa balaang puloy-anan nga gitukod ni Moises nga walay sumbanan nga piho nga gidetalye alang sa mga mamumuo nga ilang sundon mao ang pito ka sanga nga tangkawan. Ang tangkawan nagrepresentar sa panaghiusa sa pagkatawo ug sa pagka-Diosnon. Tungod niini, ang laraw sa tangkawan mao lamang ang usa ka butang sa balaang puloy-anan nga gibilin alang sa mga tawo aron sila makahatag ug ilang bahin. Ang pito ka mga tangkawan nga giagian ni Cristo sa ilang taliwala giila nga mao ang pito ka mga iglesia, apan ang tangkawan gisuplayan ug lana, nga nagrepresentar sa Espiritu Santo, ug ang mga pabilo sa mga kandila nga nagdala sa siga aron makahatag ug kahayag gihimo gikan sa gigamit nang maputing lino nga mga bisti sa mga sacerdote, nga nagrepresentar sa pagkamatarung ni Cristo nga nagdan-ag ingon nga kahayag sa kalibotan. Ang katawhan sa Dios mao ang kahayag sa kalibotan, apan kana nga kahayag gisuportahan lamang sa lana sa Espiritu Santo. Ang Espiritu Santo sagad nga giugmad uban sa mga tawo diha sa paghulagway Kaniya sa mga Kasulatan.

Ug gikan sa trono migula ang mga kilat ug ang mga dalugdog ug ang mga tingog; ug didtoy pito ka mga lamparang kalayo nga nagadilaab sa atubangan sa trono, nga mao ang pito ka mga Espiritu sa Dios. Pinadayag 4:5.

Dinhi ang pito ka mga lamparahan gipaila nga mao ang “pito ka mga Espiritu sa Dios,” apan gisultihan kita nga ang pito ka mga tangkawan mao ang pito ka mga iglesia.

Ang tinagoan sa pito ka mga bitoon nga imong nakita sa akong toong kamot, ug sa pito ka bulawang mga tangkawan. Ang pito ka mga bitoon mao ang mga manulonda sa pito ka mga iglesia; ug ang pito ka mga tangkawan nga imong nakita mao ang pito ka mga iglesia. Pinadayag 1:20.

Ang pito ka mga kandelero mao ang pito ka mga Espiritu ug sila usab mao ang iglesia sa Dios.

Ug nakita ko, ug ania karon, sa taliwala sa trono ug sa upat ka mananap, ug sa taliwala sa mga anciano, mitindog ang usa ka Cordero nga daw giihaw na, nga adunay pito ka mga sungay ug pito ka mga mata, nga mao ang pito ka mga Espiritu sa Dios nga gipadala ngadto sa tibook nga yuta. Pinadayag 5:6.

Ang pito ka sungay ug pito ka mata mao usab ang Balaang Espiritu nga gipadala ngadto sa tibook nga yuta, ug sa dihang mabawtismohan ang usa ka Cristohanon siya ipadala ngadto sa tibook nga yuta, kay gibawtismohan man siya sa ngalan sa Amahan, sa Anak, ug sa Balaang Espiritu. Diha sa panalangin nga gipahayag ibabaw sa mga martir sa krisis sa balaod sa Domingo, ug sa tanan niadtong nangamatay diha sa pagtuo sa modernong espirituhanong Israel sukad sa 1844, ang Espiritu mao ang naghatag sa pasidungog nga pulong alang sa ilang mga paglubong sa dihang Siya

nagaingon, “Oo,” “aron makapahulay sila gikan sa ilang mga kahago,” kay didto Siya uban kanila sa panahon sa ilang mga kahago hangtod sa katapusan, hangtod nga ilang gitugyan ang ilang mga kinabuhi.

Ug nadungog ko ang usa ka tingog gikan sa langit nga nagaingon kanako, Isulat: Bulahan ang mga nangamatay nga nangamatay diha sa Ginoo sukad karon: Oo, nagaingon ang Espiritu, aron sila makapahulay gikan sa ilang mga paghago; ug ang ilang mga buhat nagasunod kanila. Pinadayag 14:13.

Sa dihang hisgutan ang katapusan ug sinugdanan sa basahon sa Pinadayag, ang sinugdanan sa Biblia ug ang sinugdanan sa ebanghelyo ni Juan, atong makita nga ang tulo ka Persona sa Pagka-Dios girepresentahan, bisan ang Amahan anaa usab didto, pinasikad sa paggamit sa linya ibabaw sa linya. Ang Anak anaa didto nga nagaila sa Iyang kaugalingon ingon nga Alpha ug Omega.

Kon atong ilhon nga ang paghiusa sa pagkatawo sa tawo uban sa pagka-Dios maoy paghiusa sa Espiritu Santo ug sa katawhan, nan atong masabtan nganong ang mga simbolo sa Espiritu Santo nalambigit pag-ayo sa mga simbolo sa katawhan. Uban niining panglantaw sa hunahuna, mobalik kita sa duha ka “sa mga sinugdanan” nga atong kanunayng gihisgutan.

Sa sinugdan gibuhat sa Dios ang langit ug ang yuta. Ug ang yuta walay porma ug walay sulod; ug ang kangitngit diha sa nawong sa kahaladman. Ug ang Espiritu sa Dios naglihok sa ibabaw sa nawong sa mga tubig. Ug miingon ang Dios, Mahimo unta ang kahayag: ug dihay kahayag. Ug nakita sa Dios ang kahayag, nga kini maayo: ug gibulag sa Dios ang kahayag gikan sa kangitngit. Genesis 1:1–4.

Sa sinugdan diha na ang Pulong, ug ang Pulong uban sa Dios, ug ang Pulong mao ang Dios. Siya mao sa sinugdan uban sa Dios. Ang tanang butang gibuhat pinaagi kaniya; ug gawas kaniya walay bisan unsa nga nabuhat nga nabuhat. Diha kaniya ang kinabuhi; ug ang kinabuhi mao ang kahayag sa mga tawo. Ug ang kahayag nagadan-ag sa kangitngit; ug ang kangitngit wala makasabot niini. Juan 1:1–5.

Pinaagi sa niining duha ka mga saksi sa “sa sinugdan;” ang Dios nga Pulong, nga maoy nagbuhat sa tanang butang, mihatag usab sa Iyang kinabuhi, kay “diha Kaniya ang kinabuhi,” ug ang Iyang kinabuhi mao ang “kahayag” sa mga tawo. Ang “kahayag” sa usa ka binuhat nga tawo mao ang pagkamatarong sa Magbubuhat. Ang pagkamatarong sa Magbubuhat mao ang pabilo sa mga kandila diha sa balaang puloy-anan.

Ug kaniya gihatag ang pagtugot nga magasul-ob siya ug manipis nga lino, malinis ug maputi; kay ang manipis nga lino mao ang pagkamatarong sa mga balaan. Pinadayag 19:18.

Ang lana nga nagapaandar sa pabilo nagrepresentar sa buhat sa Balaang Espiritu sa kinabuhi sa magtutuo. Sa sinugdan ang yuta maoy ngitngit ug walay kahayag. Unya gihatag ni Jesus ang Iyang kinabuhi, ang kinabuhi nga diha Kaniya, aron may kahayag alang sa mga tawo.

Ug ang tanang nagapuyo sa yuta mosimba kaniya, kadtong ang ilang mga ngalan wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sa Cordero nga gipatay sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan.

Pinadayag 13:8.

Sa dihang gipili ni Jesus nga mahimong halad alang sa katawhan, Iyang gihatag ang Iyang kinabuhi aron ang mga tawo makabaton ug kahayag. Sama sa nahitabo niining duha ka mga pahayag, sa matag higayon nga ang kahayag ipadayag, ang kahayag nagapamunga ug duha ka matang sa mga magsisimba nga gilarawan pinaagi sa kahayag ug kangitngit, ang mga anak sa adlaw o ang mga anak sa gabii.

Apan hinoon, mga igsoon, dili anaa sa kangitngit, aron kanang adlaw makadakop kaninyo ingon sa usa ka kawatan. Kay kamong tanan mga anak sa kahayag man ug mga anak sa adlaw: kita dili iya sa gabii, ni sa kangitngit. 1 Thessalonians 5:4, 5.

Sa dihang maila nato ang suod ug walay kataposang relasyon nga anaa sa Balaang Espiritu uban sa mga anak sa adlaw, atong masabtan nganong ang mga simbolo sa mga anak sa Dios ug sa Balaang Espiritu ingon niana ka suod ang pagkalambigit. Diha sa katapusang teksto sa Pinadayag, makita nato si Jesus ingon nga ang Alpha ug ang Omega, makita nato ang Amahan pinaagi sa paggamit sa tudling ibabaw sa tudling, ug ang Balaang Espiritu nagahatag sa Iyang katapusang simbolikong paghulagway sa Iyang Kaugalingon, kay ang mga balaang tawo kaniadto namulong ingon nga sila gipalihok sa Balaang Espiritu. Ang Iyang unang pahayag mahitungod sa Iyang Kaugalingon diha sa Genesis nagaila Kaniya nga nagalihok ibabaw sa mga tubig, o nagalihok ibabaw sa katawhan, ug ang Iyang katapusang paghisgot sa Iyang Kaugalingon mao kini.

Ug ang Espiritu ug ang pangasaw-onon nagaingon: Umari ka. Ug ang nakadungog magaingon: Umari ka. Ug ang giuhaw paumaria. Ug bisan kinsa nga buot, painuma siya sa tubig sa kinabuhi nga walay bayad. Pinadayag 22:17.

Gikan sa sinugdan hangtod sa kataposan ang Balaang Espiritu gipaila diha sa pakig-uban sa katawhan, kay ang mga anak sa adlaw nagrepresentar sa usa ka panaghiusa sa pagka-Dios ug pagka-tawo. Gipaila ni Pablo, maingon man ni Isaias, nga ang mga tawo mao ang mga sudlanan, ug ang mga tangkawan diha sa balaang puloy-anan adunay mga sudlanan diin gibutang ang pabilo, ug ang lana mikunsad ngadto sa mga sudlanan aron sa paghatag sa sugnod nga gikinahanglan aron ikapadayag sa kahayag nga mao ang pagkamatarung ni Cristo. Kita mao ang mga sudlanan sa Balaang Espiritu, ang ikatulong Persona sa Pagka-Dios sumala sa gipaila sukad sa sinugdan hangtod sa kataposan sa Pulong sa Dios, ug sa ingon ka tin-aw gipaila sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna.

Sa mensahe sa ikaduhang manulonda nga natuman sa sinugdan sa Adventismo ug sa katapusan, anaa ang duha ka lahi nga mga mensahe: usa alang sa iglesia ug usa alang sa kalibotan.